

ANKARA İLÂHİYAT FAKÜLTESİNİN 70'NCİ KURULUŞ YIL DÖNÜMÜ VE DİN ŞURASI

Kasım ayının 5'inde Ankara Üniversitesi İlâhiyat Fakültesinin yetmişinci kuruluş yılı münasebetiyle yapılacak törene davetliydim. Törenden bir gün önce yani 04 Kasım 2019 tarihinde Ankara'ya gittim. Güzel bir tören oldu. Gece Ankara Üniversitesinin Misafirhanesinde kaldım. Prof. Dr. Mustafa Fayda ve Prof. Dr. Hüseyin Aydın da gelmişlerdi.

Açılış töreni Cumhurbaşkanlığı Saray Salonunda yapıldı. 05 Kasım 2019 günü sabahleyin 09'da başlayan açılışta önce Fakülte dekanı İsmail Ünal, Diyanet İşleri Başkanı Prof. Dr. Ali Erbaş ve sonunda da Cumhurbaşkanı Erdoğan konuştu. Diyanet İşleri Başkanının konuşması güzeldi ama özellikle Cumhurbaşkanını Erdoğan'ın konuşması çok güzeldi. Din öğretiminin panoramasını çizen sayın Cumhurbaşkanı, dinin yüksek öğretiminin temelini oluşturan Ankara Üniversitesi İlâhiyat Fakültesinin marka bir fakülte olduğunu söyledi.

Öğleden sonra da Fakültede hocalık yapmış olan dokuz profesör beşer veya en fazla onar dakikalık konuşmalar yaptılar. Ben de yaptığım kısa konuşmada dinin gönüldeki sevgi ile insana huzur getireceğini, sevgi ve ihlas olmadan dinde ruhaniyyet olmayacağını anlattım. Dinin görüntü değil, gönül işi olduğunu, Allah'ın insanın dışına değil, gönlüne baktığını kanıtlarla anlattım. Bir papazın 1. Cihan Savaşından önce Batum'da fırın çalıştıran merhum ihvanımız Faik Pirimoğlu'na gelip kendisiyle özel konuşmak istemesi üzerine fırının bodrumuna indiklerini, haç'ı boynunda asılı olan papazın Faik Bey'e:

□ Muhammed nerede? dediğini,

Faik Bey'in, Hz. Peygamber'in hayatını anlatmaya başlaması üzerine ağlamakta olan papazın:

□ Bana Muhammed gel deyip beni çağırdı. Sen Müslümansın, onun bulunduğu yeri biliyorsun, işte sana geldim ama sen bana hikâye anlatıyorsun deyip yine ağlayarak gittiğini anlattım ve sözlerimi Şeyh Galib'in insanın mânevî değerini anlatan şu şiiriyle bağladım:

Ey dil ey dil neye bû rütbede pür-gamsın sen

Gerçi vîrâne isen genc-i mutalsamsın sen

Secde-fermâ-yi melek zât-ı mükerremsin sen

Bildiğin gibi değil cümleden akdemsin sen

Rûhsun nefha-i Cibrîl ile tev'emsin sen

Sırr-ı Hak'sın Mesel-i 'Îsâ-i Meryem'sin sen

Hoşça bak zâtına kim zübde-i âlemsin sen

Merdüm-î dîde-i ekvân olan Âdemsin sen

(Ey gönül, neden bu kadar gamla dolusun? Yıkık, döküksün ama tılsımlı bir defnesin. (Eskiden parayı ve mücevherleri, dikkati çekmemek için harap yerlere gömerler, bulunmaması için de üfürükçülere tılsım yaptırırlar ve artık buna dokunmak isteyen karşısına büyük bir yılanın çıkacağına inanırlardı. Ayrıca burada, "Ben kırık gönüllerin yanındayım" anlamındaki kudsî hadîse de işaret vardır). Meleklerin secde etmeleri emredilen, değeri yüceltilmiş bir varlıksın; bildiğin gibi değil, sen her varlıktan daha olgun, daha ilerisin. Rûhsun, Cebrâîl'in üflemesiyle ikizsin; Tanrı'nın sırrısın. Meryem'in oğlu Îsâ gibisin. (Hz. Îsâ, melek Cebrâîl'in, bakire Meryem'e üflemesiyle, annesinin karnında oluşmuş ve babasız olarak yaratılmıştır. Âl-i İmrân Sûresinin 59. âyetinde Îsâ'nın yaratılışının, yine babasız olarak topraktan yaratılan Âdem'in yaratılışına benzediği belirtilmektedir ki beyitte bu âyete de işaret edilmektedir. Kendine bir güzelce bak, sen âlemin özüsün, varlıkların gözbebeği olan insansın!)